

CD-1149 DIGITAL

FINNISH HYMNS

Lahti Symphony Orchestra

Osmo Vänskä

FINNISH HYMNS

1	Jumala ompi linnamme (Ein' feste Burg) (Finnish Hymn Book, No. 170)
German (1531), arr. Herman Rechberger	4'35
2	Jeesus, luona armopöydän (Jesus at the seat of grace) (Finnish Hymn Book, No. 225)
Dutch (1674)/Finnish (1702), arr. Harri Ahmas	6'12
3	Päivä vain (Only a moment in time) (Finnish Hymn Book, No. 338)
Oscar Ahnfelt (1872), arr. Ilkka Kuusisto	3'04
4	Halleluja, kiitos Herran (Alleluia, sing to Jesus) (Finnish Hymn Book, No. 339)
R.H. Prichard (1844), arr. Osmo Vänskä	3'31
5	Koska valaissee kointähtönen
(When will the morning star) (Finnish Hymn Book, No. 361a)
Version from Sortavala, arr. Ilkka Kuusisto	3'04
6	Käy yrttitarhasta polku
(From Gethsemane there is a path) (Finnish Hymn Book, No. 77)
C.G. Liander (1889), arr. Harri Ahmas	4'47
7	Nyt se suuri päivä koitti (This is the great day) (Finnish Hymn Book, No. 84)
Version from Northern Savonia, arr. Ilkka Kuusisto	2'46
8	Kosketa minua, Henki (Clasp me, O Holy Spirit) (Finnish Hymn Book, No. 125)
Ilkka Kuusisto (1979), arr. Jaakko Kuusisto	2'55
9	Oi Pyhä Henki, Herramme (Veni, creator spiritus) (Finnish Hymn Book, No. 111)
Mediæval/German (1524), arr. Olli Kortekangas	3'12
10	Jumala loi (Moon and son) (Finnish Hymn Book, No. 135)
Egil Hovland (1974), arr. Jaakko Kuusisto	2'27
11	Käyn kohti sinua (Sua kohti Herrani)
(Nearer my God to thee) (Finnish Hymn Book, No. 396)
Lowell Mason (1856), arr. Ilkka Kuusisto	2'31

12	Maa kaikki vaikka Herran on (The earth is the Lord's) (Finnish Hymn Book, No. 450) Version from Sortavala, arr. Harri Ahmas	5'49
13	Soi kunniaksi Luojan (May the hymn of honour now resound) (Finnish Hymn Book, No. 462) Jean Sibelius (1897), arr. Jaakko Kuusisto	3'29
14	Kuule, Isä taivaan (Hear, O heavenly father) (Finnish Hymn Book, No. 501) Enoch Sontonga (1897), arr. Olli Kortekangas	2'33
15	Kuulkaa, keitä Mestari (Hear whom the master calls blessed) (Finnish Hymn Book, No. 516) Negro Spiritual, arr. Harri Ahmas	4'06
16	Tiellä ken vaeltaa (Who passes on the road) (Finnish Hymn Book, No. 15) Israeli Folk-song, arr. Ilkka Kuusisto	3'08
17	Käy, kansa, Herraasi vastaan (Go Zion, to meet your king) (Finnish Hymn Book, No. 6) James McGranahan (1881), arr. Osmo Vänskä	2'54
18	Taas siunattu päivä (The blessed day) (Finnish Hymn Book, No. 532) Heikki Klemetti (1904), arr. Osmo Vänskä	3'02
19	Oi Herra, luoksein jää (Abide with me) (Finnish Hymn Book, No. 555) W.H. Monk (1861), arr. Ilkka Kuusisto	3'26
20	Jo joutui armas aika (Suvivirsi) (Now the world is in bloom) (Finnish Hymn Book, No. 571) Swedish (1697), arr. Jarkko Kiiski	3'36
21	Siunaa ja varjele meitä (Suomalainen rukous) (Bless and keep us, Lord) (Finnish Hymn Book, No. 584) Taneli Kuusisto (1939), arr. Jaakko Kuusisto (Trumpet solo: Ari Heinonen)	5'00

Lahti Symphony Orchestra
conducted by **Osmo Vänskä**

Even if Finland is a ‘promised land’ of hymns, it is naturally not wholly accurate to speak of ‘Finnish hymns’. Most Finnish hymns – both the music and the texts – are drawn from a range of different cultures. Many of them come from Germany and Sweden as part of a shared heritage of church history, but today’s hymn book also includes hymns that have their roots in Africa, Israel, the USA and many other countries in a well-balanced mixture of new items and old, well-loved chorales from the old Reformation countries.

Hymns have always created a festive feeling, even in everyday life. Hymns are rich in content which the melody endows with new life. When the melody is heard, it conjures up the text and helps the listener to remember and experience it. For this reason, hymns have always been part of the domestic tradition of worship too. They have been sung and read, alone or in the company of others; and many mundane, everyday tasks – such as working in the cowshed or the forest, knitting socks or mending shoes – have been ‘accompanied’ by the hymns recorded on this disc.

Hymns have accompanied the Finnish people from the cradle to the grave. Children were taught them at school and, by the time they were confirmed, it was usual for them to know the most important hymns back to front. Even if that scholastic tradition no longer exists, the most common hymns remain an important part of the cultural heritage that is lodged within every Finnish child. This is clearly evident in situations where hymns have retained their central significance, for example at the end of the school year, at christenings and funerals, at major family reunions and summer gatherings.

We believe that this hymn recording by the Lahti Symphony Orchestra will help the hymns regain something of their former status. For thousands of people in Finland this is sure to mark a cherishable, renewed acquaintance with melodies and texts that have meant much to them, both on feast days and in everyday life; the same will apply to their parents, children and other relatives.

This CD was recorded in the Church of the Cross in Lahti. This church, designed by Alvar Aalto and completed in 1978, has an exceptional acoustic that is extremely well suited to recordings of this type.

Jan-Erik Lindqvist

The **Lahti Symphony Orchestra** (Sinfonia Lahti) was municipalized in 1949 to maintain the orchestral tradition that had existed in Lahti since 1910. Under the direction of its conductor Osmo Vänskä the orchestra has in recent years developed into one of the most notable in the Nordic countries. The Lahti Symphony Orchestra gives most of its concerts in the wooden Sibelius Hall designed by architects Kimmo Lintula and Hannu Tikka, with acoustics designed by

the internationally acclaimed Artec Consultants Inc. from New York. Among the achievements of the Lahti Symphony Orchestra have been *Gramophone Awards* (1991 and 1996), the Grand Prix du Disque from the Académie Charles Cros (1993) and the Cannes Classical Award (1997) for its recordings of works by Sibelius; it has also received awards for a number of its other recordings. The orchestra has recorded the complete orchestral music of Joonas Kokkonen. Since 1992 the orchestra has also performed and recorded the music of its composer-in-residence, Kalevi Aho, and other Finnish composers. The Lahti Symphony Orchestra appears regularly in Helsinki and has performed at numerous music festivals. The orchestra has also performed in Germany, Russia, France, Sweden, Spain, Britain, Japan and the United States.

Osmo Vänskä (b. 1953) began his professional musical career as a respected clarinetist, occupying the co-principal's chair in the Helsinki Philharmonic Orchestra for several years. After studying conducting at the Sibelius Academy in Helsinki, he won first prize in the 1982 Besançon International Young Conductor's Competition. His conducting career has featured substantial commitments to such orchestras as the Tapiola Sinfonietta and Iceland Symphony Orchestra. Currently he is music director of the Lahti Symphony Orchestra in Finland and chief conductor of the BBC Scottish Symphony Orchestra in Glasgow; with effect from 2003, he has been appointed as musical director of the Minnesota Orchestra.

He is increasingly in demand internationally to conduct orchestral and operatic programmes, and his repertoire is exceptionally large – ranging from Mozart and Haydn through the Romantics (including Nordic composers such as Sibelius, Grieg and Nielsen) to a broad span of contemporary music; his concert programmes regularly include world première performances. His numerous recordings for BIS continue to attract the highest acclaim. In December 2000 the President of Finland awarded Osmo Vänskä the Pro Finlandia medal in recognition of his achievements with the Lahti Symphony Orchestra.

Aven om Finland är ett psalmernas förlovade land, är det naturligtvis inte helt riktigt att tala om de "finska psalmerna". De allra flesta av våra psalmer kommer ju från många olika kulturer både när det gäller musik och text. Många av psalmerna kommer från Tyskland och Sverige som en del av det gemensamma kyrkohistoriska arvet, men i dagens psalmbok ingår också psalmer med rötter i Afrika, Israel, USA m.fl. länder i en välbalanserad

blandning med de gamla och genom åren älskade koralerna från de gamla reformationsländerna.

Psalmerna har alltid gett helgkänsla också åt vardagen. Psalmerna bär på ett innehåll, som melodin ger förnyat liv åt. När melodin ljuder lockar den fram texterna och hjälper lyssnaren att minnas och uppleva. Av den här orsaken har psalmerna alltid varit en del av också hemmens andaktstradition. Man har sjungit dem och man har läst dem, ensam eller tillsammans med andra. Och det är säkert åtskilliga mycket vardagliga sysslor, som t.ex. ladugårdsbestyr eller skogarbeten, strumpstickning och skomakeri, som har ”accompanjerats” av också de psalmer, som finns med på den här skivan.

Psalmerna har följt det finska folket från vaggan till graven. Barnen fick lära sig dem redan i skolan och senast i konfirmationsåldern gällde det att kunna de viktigaste psalmerna både utan och innan. Även om den här lärotraditionen inte längre finns, är de mest använda psalmerna fortfarande en viktig del av det kulturarv, som varje finskt barn bär med sig ut i livet. Det här märks tydligt i situationer, där psalmen bevarat sin centrala roll, t.ex. vid skolans våravslutning, vid begravning och dop, vid stora familjefester och sammarsamlingar.

Vi tror att den här psalminspelningen av Lahtis symfoniorkester skall få bidra till att återge psalmerna något av sin ”gamla” status. För tusentals människor i detta land blir det med säkerhet en kär, förnyad bekantskap med melodier och texter, som både för dem själva, för deras föräldrar och släktingar och för deras barn betytt mycket både i fest och i vardag.

Skivan är – i likhet med många av Lahtis stadsorkesters skivor – inspelad i Korsets kyrka i Lahtis. Kyrkan, som planerats av Alvar Aalto och blev färdig år 1978, har en utomordentlig akustik, som mycket väl lämpar sig för inspelningar av denna typ.

Jan-Erik Lindqvist

1949 tog staden Lahtis **Lahtis stadsorkester** under sitt beskydd, för att på så sätt upprätthålla en orkestertradition som hade sin början 1910. Under sin chefsdirigent Osmo Vänskä har orkestern blivit en av de ledande i Norden. Orkestern ger huvudparten av sina konserter i Sibeliushallen, byggd i trä och ritad av arkitekterna Kimmo Lintula och Hannu Tikka. Lahtis stadsorkester har belönats med flera viktiga priser för sina inspelningar av Sibelius’ musik, däribland *Gramophone Awards* (1991 och 1996), *Grand Prix du Disque* från Académie Charles Cros (1993) och *Cannes Classical Award* (1997). Orkestern har också fått priser för andra inspelningar, ofta av finska kompositörer. Bland orkesterns inspelningar på BIS finns bland annat en samlad utgåva av Joonas Kokkonens orkestermusik. Sedan 1992 har man dessutom ägnat sig åt att framföra och spela in musik av Kalevi Aho, som är orkesterns huskompositör. Lahtis stadsorkester ger

ofta konserter i Helsingfors och har framträtt på en mängd musikfestivaler. Orkestern har också besökt Tyskland, Ryssland, Sverige, Spanien, Storbritannien, Japan och USA.

Osmo Vänskä började sin musikaliska bana som klarinettist och var under flera år verksam som soloblåsare i Helsingfors stadsorkester. Efter dirigentstudier på Sibelius-Akademien vann han 1982 första pris i en internationell dirigenttävling i Besançon. Under sin tid som dirigent har han arbetat i tätt samarbete med orkestrar som Tapiola Sinfonietta och Islands Symfoniorkester. För närvarande är han musikalisk ledare för Lahtis stadsorkester i Finland och chefsdirigent för BBC Scottish Symphony Orchestra i Glasgow. Från och med 2003 kommer han att vara musikalisk ledare för Minnesota Orchestra.

Han är internationellt alltmör efterfrågad som dirigent av orkesterverk och opera, och hans repertoar är ovanligt bred – från Mozart och Haydn över de romantiska kompositörerna (inklusive Sibelius, Grieg och Nielsen) fram till ett brett spektrum av den samtida musiken. (Många av hans konserter inkluderar uruppföranden.) Hans många inspelningar för BIS har fått och får ett mycket varmt mottagande. I december 2000 belönades Osmo Vänskä av Finlands president med medaljen Pro Finlandia som ett erkännande för sina insatser inom finskt musikliv.

Selbst wenn Finnland ein Land der Choräle ist, kann man natürlich eigentlich nicht von „den finnischen Chorälen“ sprechen. Die allermeisten dieser Choräle stammen sowohl in musikalischer als auch textlicher Hinsicht aus vielen unterschiedlichen Kulturen. Viele der Choräle kommen aus Deutschland und Schweden als Teil des gemeinsamen kirchenhistorischen Erbes. Im heutigen Gesangbuch finden sich in einer ausgewogenen Mischung mit alten und durch die Jahre liebgewonnenen Choräle aus den ursprünglichen Ländern der Reformation aber ebenso Choräle mit Ursprung in Afrika, Israel und den USA.

Choräle haben stets auch dem Alltag ein Festgefühl gegeben. Choräle vermitteln einen Inhalt, dem die Melodie neues Leben verleiht. Sobald die Melodie erklingt, lockt sie den Text hervor und hilft dem Zuhörer, sich zu erinnern und zu erleben. Dadurch sind Choräle schon immer auch ein Teil der häuslichen Andachtstradition gewesen. Man hat sie gesungen oder gelesen, alleine oder zusammen mit anderen. Und es gibt sicher unzählige alltägliche Beschäftigungen, wie z.B. Arbeiten im Stall oder Wald, Strümpfestricken oder Schuhmacherarbeiten, welche von den Chorälen, die sich auf dieser CD finden, „begleitet“ wurden.

Choräle haben das finnische Volk von der Wiege bis zum Grab begleitet. Die Kinder lernten sie bereits in der Schule und spätestens im Konfirmationsalter galt es, die wichtigsten Choräle in- und auswendig zu können. Auch wenn es diese Lehrtradition heute nicht mehr gibt, sind doch die meist gesungenen Choräle weiterhin ein wichtiger Teil des kulturellen Erbes, welches jedes finnische Kind in sich trägt. Das wird in solchen Situationen deutlich, wo Choräle ihre zentrale Stellung bewahrt haben, z.b. beim Schulabschluss im Frühling, bei Beerdigungen oder Taufen, bei großen Familienfeiern oder sommerlichen Festen.

Wir hoffen, dass die hier vorliegende Einspielung mit dem Symphonieorchester Lahti dazu beitragen kann, den Chorälen etwas von ihrem alten Status zurückzugeben. Für unzählige Menschen wird dies sicher eine liebe, erneuerte Bekanntschaft mit Melodien und Texten, welche sowohl ihnen selbst, als auch ihren Eltern, Verwandten und Kindern viel bei Festen und im Alltag bedeutet haben.

Die Aufnahme wurde in der Kreuzkirche in Lahti eingespielt – eine von Alvar Aalto geplante und 1978 fertiggestellte Kirche, welche eine außerordentliche Akustik hat, die sich sehr gut für eine Einspielung dieser Art eignet.

Jan-Erik Lindqvist

Das **Lahti Symphony Orchestra** (Sinfonia Lahti) wurde im Jahr 1949 in städtische Trägerschaft überführt, um die seit 1910 existente Orchestertradition Lahtis aufrecht zu erhalten. Unter der Leitung von Osmo Vänskä hat sich das Orchester in den letzten Jahren zu einem der angesehensten in Nordeuropa entwickelt. Das Lahti Symphony Orchestra gibt die Mehrzahl seiner Konzerte in der hölzernen Sibelius-Halle, die von den Architekten Kimmo Lintula und Hannu Tikka erbaut und deren Akustik von der international renommierten Artec Consultants Inc. aus New York betreut wurde. Zu den Erfolgen des Lahti Symphony Orchestras gehören *Gramophone Awards* (1991 und 1996), der Grand Prix du Disque der Académie Charles Cros (1993) und der Cannes Classical Award (1997) für seine Einspielungen von Werken Sibelius'; mehrere seiner anderen Aufnahmen sind ebenfalls mit Preisen bedacht worden. Das Ensemble hat das gesamte Orchesterwerk von Joonas Kokkonen eingespielt. Seit 1992 hat das Orchester zudem die Musik ihres „composer-in-residence“ Kalevi Aho und anderer finnischer Komponisten aufgeführt und aufgenommen. Das Lahti Symphony Orchestra tritt regelmäßig in Helsinki und bei zahlreichen Festivals auf. Gastspiele führten das Orchester nach Deutschland, St. Petersburg, Frankreich, Schweden, Spanien, Großbritannien, Japan und New York.

Osmo Vänskä begann seine musikalische Karriere als angeseher Klarinettist: mehrere Jahre spielte er als zweiter Soloklarinettist im Philharmonischen Orchester Helsinki. Nach Dirigierstudien an der Sibeliusakademie in Helsinki gewann er 1982 den ersten Preis beim Internationalen Wettbewerb für junge Dirigenten in Besançon. Als Dirigent widmete er sich intensiv der Tapiola Sinfonietta, dem Isländischen Symphonieorchester und dem BBC Scottish Symphony Orchestra in Glasgow. Neben seiner Tätigkeit als musikalischer Leiter des Symphonieorchesters Lahti wirkt Osmo Vänskä von 2003 an als künstlerischer Leiter des Minnesota Orchestra.

Als Dirigent von Orchester- und Opernprogrammen ist Vänskä auf internationaler Ebene sehr gefragt. Sein Repertoire ist außerordentlich groß – von den Wiener Klassikern bis hin zu einer breiten Spanne der Musik des 20. Jahrhunderts. Vänskäs Konzertprogramme umfassen regelmäßig Uraufführungen. Seine zahlreichen Aufnahmen für BIS werden mit großer Begeisterung aufgenommen. Im Dezember 2000 verlieh der finnische Präsident Osmo Vänskä die Pro Finlandia Medaille in Anerkennung seiner Leistungen mit dem Lahti Symphony Orchestra.

Même si la Finlande est le pays par excellence des cantiques, il est naturellement pas tout à fait juste de parler des “cantiques finlandais”. La majeure partie des cantiques de la Finlande provient d'ailleurs de plusieurs cultures, tant en ce qui concerne la musique que le texte. Plusieurs des cantiques sont originaires de l'Allemagne et de la Suède comme partie du commun héritage d'histoire sacrée mais le livre de cantiques d'aujourd'hui renferme aussi des chants de sources africaines, israélites, américaines et d'autre pays dans un mélange harmonieux avec les anciens chorals des vieux pays réformés, chorals aimés tout au long de ces années.

Les cantiques ont toujours donné un air de fête au quotidien. Ils sont riches d'un contenu auquel la mélodie donne une vie nouvelle. Les sons de la mélodie évoquent le contenu des textes et aident l'auditeur à se rappeler et à faire des expériences de vie. C'est d'ailleurs pourquoi les psaumes ont toujours fait partie de la tradition religieuse des foyers. On les a chantés et on les a lus, seul ou en compagnie des autres. Et il est certain que de nombreuses occupations quotidiennes comme le travail à l'étable ou dans la forêt, le tricotage de chaussettes ou la corbonnerie ont été “accompagnées” aussi des cantiques présentés sur ce disque.

Les psaumes ont suivi le peuple finlandais du berceau à la tombe. Les enfants durent les apprendre à l'école déjà et, au plus tard pour leur confirmation, ils devaient connaître les cantiques les plus importants de par en par. Même si cette tradition scolaire s'est perdue, les can-

tiques les plus courants sont encore une partie importante de l'héritage culturel qui accompagne chaque enfant finlandais dans la vie. Cela se remarque nettement dans des situations où le cantique a gardé son rôle central, par exemple à la fin des écoles au printemps, aux funérailles et baptêmes, lors de grandes fêtes familiales ou réunions estivales.

Nous croyons que cet enregistrement de cantiques fait par l'Orchestre Symphonique de Lahti contribuera à redonner aux cantiques une partie de leur "ancien" statut. Cela permettra certainement à des milliers de personnes dans ce pays de refaire une connaissance chaleureuse avec les mélodies et textes lourds de signification pour elles-mêmes, leurs parents, familles et enfants et ce, tant aux jours de fête qu'au cours du quotidien.

Ce disque a été enregistré à l'église de la Croix à Lahti. Dessinée par Alvar Aalto et terminée en 1978, l'église peut se vanter d'une excellente acoustique qui se prête à merveille aux enregistrements de ce genre.

Jan-Erik Lindqvist

L'Orchestre Symphonique de Lahti (Sinfonia Lahti) devint municipal en 1949 pour garder la tradition orchestrale en existence à Lahti depuis 1910. Sous la direction de son chef Osmo Vänskä, l'orchestre s'est développé ces dernières années en l'un des plus remarquables des pays du Nord. L'Orchestre Symphonique de Lahti donne la majeure partie de ses concerts au Sibelius Hall de bois dessiné par les architectes Kimmo Lintula et Hannu Tikka et dont l'acoustique a été mise au point par la compagnie internationalement célèbre Artec Consultants Inc. de New York. Parmi les réussites de l'Orchestre Symphonique de Lahti, mentionnons les prix *Gramophone* (1991 et 1996), le Grand Prix du Disque de l'Académie Charles Cros (1993) et le Prix Classique de Cannes (1997) pour ses enregistrements des œuvres de Sibelius; il a aussi reçu des prix pour plusieurs autres enregistrements. L'orchestre a enregistré l'intégrale de la musique pour orchestre de Joonas Kokkonen. Depuis 1992, l'orchestre a aussi joué et enregistré la musique de son compositeur en résidence, Kalevi Aho et d'autres compositeurs finlandais. L'Orchestre Symphonique de Lahti joue régulièrement à Helsinki et est invité à de nombreux festivals de musique. La formation s'est également produite en Allemagne, France, Suède, Espagne, Grande-Bretagne, au Japon, à New York et St-Petersbourg.

Osmo Vänskä (1953-) commença sa vie musicale professionnelle comme distingué clarinetiste, occupant le poste de principal associé à l'Orchestre Philharmonique d'Helsinki pendant plusieurs années. Après avoir étudié la direction à l'Académie Sibelius à Helsinki, il gagna le

premier prix du concours international pour jeunes chefs d'orchestre de Besançon en 1982. Sa carrière de chef lui a amené plusieurs engagements importants avec par exemple la Sinfonietta Tapiola et l'Orchestre Symphonique de l'Islande. Il est présentement directeur musical de l'Orchestre Symphonique de Lahti en Finlande et chef principal de l'Orchestre Symphonique Ecossais de la BBC à Glasgow. Il entrera en fonction comme directeur musical de l'Orchestre du Minnesota en 2003.

Il est de plus en plus demandé sur la scène internationale pour diriger des orchestres et des opéras et son répertoire est exceptionnellement étendu – de Mozart et Haydn en passant par les romantiques (dont les compositeurs nordiques Sibelius, Grieg et Nielsen) à un vaste choix de musique du 20e siècle; ses programmes de concerts renferment régulièrement des créations mondiales. Ses nombreux enregistrements sur BIS continuent de soulever un immense enthousiasme. En décembre 2000, le président de la Finlande remet à Osmo Vänskä la médaille Pro Finlandia en reconnaissance de ses réussites avec l'Orchestre Symphonique de Lahti.

Recording data: August 2001 at the Church of the Cross (Ristinkirkko), Lahti, Finland

Balance engineer/Tonmeisterin: Rita Hermeyer

Neumann microphones; microphone amplifier by Didrik De Geer, Stockholm; 2 Studer 961 mixers;

Genex GX 8000 MOD recorder; Stax headphones

Producer: Jens Braun

Digital editing: Rita Hermeyer

Cover text: Jan-Erik Lindqvist, based on an article by Pekka Särkiö

Translations: Andrew Barnett (English); Joachim Budweg (German); Arlette Lemieux-Chené (French)

Front cover painting: Albert Edelfelt, *Service divin au bord de la mer (Jumalanpalvelus Uudenmaan saaristossa)*

(Toimituskuva Oy/Matti Ruotsalainen, Helsinki, Finland)

Photographs of the orchestra and Osmo Vänskä: Eastpress Oy/Seppo J.J. Sirkka, Porvoo, Finland

Front cover design: Oy Fg-Naxos Ab/Jan Vaaka and Markprint Oy/Mirja Litmanen, Lahti, Finland

Typesetting, lay-out: Kyllikki & Andrew Barnett, Compact Design Ltd., Saltean, Brighton, England

Colour origination: Markprint Oy, Lahti, Finland and Jenson Studio Colour, Leeds, England

BIS CDs can be ordered from our distributors worldwide.

If we have no representation in your country, please contact:

BIS Records AB, Stationsvägen 20, S-184 50 Åkersberga, Sweden

Tel.: 08 (Int.+46 8) 54 41 02 30 • Fax: 08 (Int.+46 8) 54 41 02 40

e-mail: info@bis.se • Website: <http://www.bis.se>

© & P 2001, BIS Records AB, Åkersberga.

Osmo Vänskä
&
Sinfonia Lakti

Virsi sei

Virret ovat kestäväää musiikkia. Ne eivät mene pois muodista eivätkä ne liioin kärsi soveltamisesta. Osoituksena virsien kestävydestä on se, että niitä on laulettu ja soitettu satoja vuosia meidän päiviimme asti. Todennäköisesti virret ovat käytössä vielä kauan sen jälkeenkin kun tämän päivän musiikilliset päiväperhoset ovat lakanneet lentonsa.

Vuonna 2001 vietettiin suomalaisen virsihistorian merkkivuosi, sillä niin kutsutun ”Vanhan virsikirjan” ilmestymisestä vuonna 1701 on kulunut 300 vuotta. Tämä ei ollut edes vanhin suomalainen virsikirja vaan sitä ennen olivat jo ilmestyneet virsikirjat Jaakko Finnolta (1583) ja Maskun Hemmingiltä (1605).

Vanhat virret siirtyvät uusiin kokoelmiin ja uusia virsiä tehdään täydentämään vanhoja virsiä, näin viimeksi Kirkkokäsikirjan uudistustyön (2000) yhteydessä. Edellinen varsinainen virsikirjauudistus vuonna 1986 herätti vilkasta keskustelua ja kiivaitakin tunteita. Jopa kirkosta vieraantuneet ihmiset ottivat vahvasti kantaa virsikirjan uudistamiseen ja joidenkin tultujen virsien muuttamiseen. Tämä osoittaa havainnollisesti virsikirjan tärkeän aseman suomalaisessa kulttuuriperinnössä. Yhteiseen perintöön kajoaminen koettiin turvallisuutta horjuttavaksi asiaksi.

Sittämkin suomalaiset ovat ottaneet uuden virsikirjan omakseen ja ”uusista virsistä” on tullut vanhoja tuttuja. Eräässä varttuneen väen tilaisuudessa lauloimme virttä **Päivä vain ja hetki kerrallansa** vanhoista hengellisistä laulukirjoista. – ”Miksi nämä vanhat virret on pitänyt mennä muuttamaan”, äkeili eräs laulaja, jolle uudet virren sanat (Vk 338) olivat tulleet tutummiksi.

Nykyisen virsikirjan virret tulevat monelta eri taustalta sekä musiikillisen asunsa että sanojensa puolesta. Se lähtöoletus, että kaikki virret olisivat perussaksalaisia koraaleja on kapea. Oheisella levyllä on edustava valikoima virsiä, jotka ovat peräisin eri aikakausilta ja monista eri kulttuuri-ympäristöistä. Kokoelmasta löytyy niin klassisia luterilaisia koraaleja (Vk 111, 170, 225, 571), suomalaisia kansantoisintoja (Vk 84, 361a, 450) ja vanhempia suomalaisia sävellyksiä (Vk 77, 338, 462, 532, 584) kuin myös uusia virsiä (Vk 125, 135). Amerikkalaista alkuperää olevat virret tunnistaa tyylistään (Vk 6, 339, 396, 555). Kaksi virttä on afrikkalaista juurta (Vk 501, 516) ja yksi israelilaisista (Vk 15).

Virsikirjassa on vahva kansankirkollinen leima: kaikkea ei ole puserrettu samaan muottiin. Virrenveisuu voi saada erilaisia musiikillisia muotoja ja sanallisia ilmaisuja, jotka vastaavat veisaavan seurakunnan erilaisia mieltymyksiä ja tunnetiloja.

Virret ovat keskeinen osa uskonpuhdistuksen perintöä ja seurakunnan tärkein tapa osallistua yhteiseen jumalanpalvelukseen. Virret ovat seurakunnan ylistystä, katumusta, kiitosta, rukousta, palvontaa, Raamatun tapahtumien mieleen palauttamista, musiikkiin ja sanaan puettua ihmisen vastausta Jumalan pelastustekoihin.

Virsi tuo pyhän kokemuksen myös arkeen. Virret kantavat sisältöä, jota sävelmä herättelee alitajunnassa henkiin. Päässä soivat melodiat nostavat virren sanat mieleen ja herkistävät kuulemaan niiden sanomaa. Näistä syistä virret ovat aina olleet paitsi jumalanpalvelusveisua varten, myös tärkeä osa kotihartautta, luettuna tai laulettuna. Monet navetta-askareet tai metsänajot on toimitettu virttä hyräillen. ”Virsi se viihdytti niin” ja piti pimeän mielestä loitolla.

Suomalaiset ovat virsikansaa. Virret opeteltiin kansakoulussa ja rippikoulussa, tavallisimmat niistä ulkoa. Koulun oppimistavoitteet eivät olleet ennen niin laajoja kuin tänään ja siksi virsikirja yhdessä Katekismuksen ja Raamatunhistorian kanssa olivat tärkeimpiä opittavia asioita.

Virret eivät ehkä ole tänä päivänä enää niin keskeinen osa koulujen oppimistavoitteita kuin ennen, mutta kyllä virsiä edelleen lauletaan kouluissa. Minä olen pappina hämmästellyt useasti alasteen oppilaiden elämäniloisen voimakasta veisuuta, kun he ovat kokoontuneet aamuhartauteen voimistelusalin lattialle. Tampereen Teiskon seurakunnassa ala-asteen oppilaat saivat vuonna 2001 piispalta hopeisen virsimerkin osoituksena ja tunnustuksena 25 virren opettelusta.

Virsistä tuli entisajan kouluopetuksen kautta suomalaisia yhdistävää, yhteistä tapatieta. Viikon töiden jälkeen lauantai-illan ehtookellojen jälkeen radiosta kuunneltiin virsi, joka merkitsi pyhälevon alkamista. Mahdollisesti tämänkin levyn virsisovituksot soivat ehtookellojen jälkeen radiossa. Kaikki suomalaiset eivät kuitenkaan miellä sitä enää viestiksi pyhän alkamisesta.

Moniarvoistuminen ja yhä uusien omaksuttavien asioiden tulva on heikentänyt kansaa yhdistäviä tekijöitä. Tämä koskee myös virsien osaamista. Teknisen ajan ihmiset käyttävät musiikkia yhä enemmän ”purkitetussa” muodossa ja laulavat itse vähemmän. Monille ainoa tilaisuus laulaa kouluajan jälkeen on sukulaisten ristiäisissä ja hautajaisissa. Silti on edelleen virsiä, joihin kytketty yhteistä kokemusta ja yhteisiä mielikuvia. **Suvivirsi** (Vk 571) merkitsee kuin kesän porttien avaamista talven koulutyön jälkeen; ”Jo joutui armas aika...” ja oppilaat sekä opettajat kirmaavat kesän vehrey-

teen ja järven siseen.

Lutherin taisteluviirsi **Jumala ompi linnamme** (Vk 170) lauletaan Prinkkalan talon edustalla kun Suomen Turku julistaa joulurauhan. Laivaston soittokunnan säestyksellä kajahtava virsi 170 on saanut kansallisen rituaalin sävyn ja virren herättämä jouluiinen miellelyhtymä herättää kielellä riisipuuron ja rusinasopran maun. Levyllä virsi 170 saa Herman Rechbergerin sovituksena renessanssin henkeä: alun kevyen tanssillisen kohtauksen jälkeen seuraa vaskien ja rumpujen jyhkeä koraalisatsi. Seuraavan tanssillisen väliosan taustalla erottuu toinen koraali ”Sun haltuus rakas isäni” (Vk 377).

Lahden kaupunginorkesterin levy on tiettävästi ensimmäinen, joka sisältää sinfoniaorkesterille tehtyjä virsisovituksia. Sovittajat ovat suomalaisia nykysäveltäjiä, heistä Harri Ahmas, Jaakko Kuusisto ja Osmo Vänskä LKO:n omia miehiä. Kuusistot ovat kolmessa polvessa mukana lähes puolessa kapaleista säveltäjinä (Taneli Kuusisto, Ilkka Kuusisto) sekä sovittajina (Ilkka Kuusisto, Jaakko Kuusisto).

Oheisen levyn sovitukset eivät pyrikään olemaan seurakunnan laulettaviksi tarkoitettua jumalanpalvelus-musiikkia. Silti koraalien sakraali luonne on säilynyt. Sovitukset tekevät virsistä tämän ajan orkesteri-musiikkia. Ne näyttävät virret uudessa valossa ja tuovat tutuista sävelmistä esiin uusia puolia. Osa sovituksista on perinteistä koraalisoinnutusta ja sen orkestraatiota, toisissa sovituksissa taas on kyse enemmän koraali-fantasista, jolloin virsimelodian ympärille on rakennettu itsenäisen sävellyksen. Tähän tapaan virsimelodioita on käytetty laajamuotoistenkin sävellysten materiaalina. Esimerkiksi Franz Lisztin *Totentanz* pianolle

ja orkesterille on muunnelmateos keskiaikaisesta virrestä *Dies iræ – Vihan päivä kauhistava* (Vk 158).

Levyn sovituksissa on erilaisia affekteja, tunnetiloja. *Käy, kansa, Herraasi vastaan* (Vk 6), reipas marssi isorumpuineen ja vaskineen tuo mieleen Pelastusarmeijan musiikkiperinteen. Pikkurummun ja pikkolohuilun soolo muistuttaa Amerikan sisällissodan pohjoisvaltioista, polveileva jazz-vaikutteinen klarinettisoolo taas viittaa Dixielandin suuntaan. Toinen adventtivirsi *Tiellä ken vaeltaa* (Vk 15) on väritetty itämaisesti ja aasin askelien lisäksi kuuliija on erottavinaan siinä myös kamelikaravaanin huojahtelun ja jalkojen tömähätelyn.

Harri Ahmaksen hiljentävä sovitus *Käy yrtti-tarhasta polku* (Vk 77) tuo mieleen kiirastorstai-illan ja kirkon alttarin riisumisen pitkäperjantaita varten. Ehtoollisvirsi (Vk 225) ja Sortavalasta peräisin oleva kansantoisinto (Vk 450) saavat mietiskelevän ja suomalaista kaihoa kuvastavan sävyn. Olli Kortekankaan sovittamassa keskiaikaisessa helluntaivirressä (Vk 111) kuuluu Hengen tuuli, joka vahvistaa seurakuntaa ja lähettää sen vaskien säestyksellä liikkeelle kaikkien maailmaan. Enoch Sontongan virsi *Kuule, Isä taivaan pyyntö tää* (Vk 501) – samalla myös Namibian kansallislaulu – on ikäänkuin vastaus lähetysmailta. Afrikkalaista sävyä Kortekankaan sovitukseen antavat bongorummut ja marimba.

Iltavirsi *Oi Herra, luoksein jää* (Vk 555) on monille tuttu seurakunnan kerhojen ja rippikoulujen iltalauluna. Nytemmin se on tullut suosituksi myös hautajaisvirtenä. Tätä sävyä tukee rauhallinen sovitus. Kokoelman viimeinen virsi *Siunaa ja varjele meitä* (Vk 584) tuo mieleeni itsenäisyyspäivän jumalan-palvelukset Ristinkirkossa ja vete-

raanikuoron laulun havujen ja kynttilöiden koristamalla sankarihaudoilla, missä ”toivoa rohkaisemalla kukkivat roudan maat.”

Lahden kaupunginorkesterin virsilevy on useimpien sen muiden levyjen tavoin äänitetty Keski-Lahden seurakunnan pääkirkossa Ristin-kirkossa, joka valmistui akateemikko Alvar Aallon suunnitelmien mukaan 1978.

© Pekka Särkiö 2001

Kirjoittaja teol. tri Pekka Särkiö on Keski-Lahden seurakunnan kirkkoherra ja Tampereen tuomio-kapitulin asessori

Finska psalmer

Även om Finland är ett psalmernas förlovade land, är det naturligtvis inte helt riktigt att tala om de "finska psalmerna". De allra flesta av våra psalmer kommer ju från många olika kulturer både när det gäller musik och text. Många av psalmerna kommer från Tyskland och Sverige som en del av det gemensamma kyrkohistoriska arvet, men i dagens psalmbok ingår också psalmer med rötter i Afrika, Israel, USA m.fl. länder i en välbalanserad blandning med de gamla och genom åren älskade koralerna från de gamla reformationslänerna.

Psalmerna har alltid gett helgkänsla också åt vardagen. Psalmerna bär på ett innehåll, som melodin ger förnyat liv åt. När melodin ljuder lockar den fram texterna och hjälper lyssnaren att minnas och uppleva. Av den här orsaken har psalmerna alltid varit en del av också hemmens andaktstradition. Man har sjungit dem och man har läst dem, ensam eller tillsammans med andra. Och det är säkert åtskilliga mycket vardagliga sysslor, som t.ex. ladugårdsbestyr eller skogarbeten, strumpstickning och skomakeri, som har "accompanjerats" av också de psalmer, som finns med på den här skivan.

Psalmerna har följt det finska folket från vaggan till graven. Barnen fick lära sig dem redan i skolan och senast i konfirmationsåldern gällde det att kunna de viktigaste psalmerna både utan och innan. Även om den här lärotraditionen inte längre finns, är de mest använda psalmerna fortfarande en viktig del av det kulturarv, som varje finskt barn bär med sig ut i livet. Det här märks tydligt i situationer, där psalmen bevarat sin centrala roll, t.ex. vid skolans våravslutning, vid begravning och dop, vid stora familjefester och sommarsamlingar.

Vi tror att den här psalminspelningen av Lahtis symfoniorkester skall få bidra till att återge psalmerna något av sin "gamla" status. För tusentals människor i detta land blir det med säkerhet en kär, förnyad bekantskap med melodier och texter, som både för dem själva, för deras föräldrar och släktingar och för deras barn betytt mycket både i fest och i vardag.

Skivan är – i likhet med många av Lahtis stadsorkesters skivor – inspelad i Korsets kyrka i Lahtis. Kyrkan, som planerats av Alvar Aalto och blev färdig år 1978, har en utomordentlig akustik, som mycket väl lämpar sig för inspelningar av denna typ.

Jan-Erik Lindqvist

pastor/vd

*Fritt efter delar av den finska ingressen
av teol. dr. Pekka Särkiö.*

Sinfonia Lahti

Lahden kaupunginorkesterin Sinfonia Lahden tärkein tehtävä on tuoda konserteillaan ja levytyksillään ihmisille elämänlaatua parantavia elämyksiä. Tätä tavoitetta orkesteri toteuttaa ennakkoluulottomalla, kunnianhimoisella ja tavoitteellisella työllään tehden tunnetuksi mielenkiintoista ja korkeatasoista musiikkia ja osaamista. Vuosien mittaan tehty tinkimätön työ kapellimestari Osmo Vänskän johdolla on nostanut Sinfonia Lahden yhdeksi Pohjoismaiden merkittävimmistä orkestereista. Sinfonia Lahden kotisali on Lahden uudessa puiseissa Sibeliustalossa, joka otettiin käyttöön maaliskuussa 2000. Uusi kotisali on akustikaltaan maailman huippuluokkaa ja se on antanut orkesterille mahdollisuuksia kehittää omaa ainutlaatuista sointiaan vieläkin paremmaksi.

Sinfonia Lahti haluaa taata yleisölleen elämyksiä jokaisessa konsertissaan olkoon ohjelmistossa sinfonioita, konserttoja, Beatlesta, Toivo Kärkeä, suosittuja klassisia tai uutta musiikkia. Orkesterin kunnianhimoinen ja raikas tapa tehdä laadukasta työtä kuuluu ja näkyy. Sinfonia Lahdella on kyky uudistaa, yllättää ja laventaa konserttiohjelmitaan. Esimerkkeinä mainittakoon Vuosisadan Ensi-ilta vuonna 1996, jossa esitettiin Sibeliuksen *Skogsrødet*-teokset ensikertaa tällä vuosisadalla tai yhdessä jazz-kokoonpanon Trio Töykeiden sekä viulistiveljesten Jaakko ja Pekka Kuusiston kanssa toteutettu historiallisen hilpeä jazzsinfoniakonsertti joulun alkuun 2000.

Sama tinkimättömyys ja ennakkoluulottomuus näkyy ja kuuluu myös Sinfonia Lahden levytyksissä. Tähän mennessä orkesteri on taltioinut yli 40

levylleen Sibeliuksen musiikin lisäksi mm. kunniajäsenensä Joonas Kokkosen koko orkesterituotannon, mikä on ollut Suomen suurimpia levyhankkeita. Lisäksi tekeillä on vuoden 1992 alusta orkesterin nimikkosäveltäjänä toimineen Kalevi Ahon sekä Uuno Klamin, Einojuhani Rautavaaran kokonaislevytykset BIS-levymerkille. Trio Töykeiden kanssa yhteistyö jatkuu myös levytyksen merkeissä, jazzsinfoniakonsertin antia on taltioitu levyille.

Levytyksistään Sinfonia Lahti on saanut merkittäviä tunnustuksia: Sibeliuksen musiikin levytyksistä kaksi *Gramophone Award* -palkintoa (1991, 1996), Grand Prix du Disquen (1993) ja Cannes Classical Awardin (1997). Arvostainen *Gramophone* – julkaisu arvioi helmikuussa 2001 orkesterin levytyksen Sibeliuksen *kuudennesta sinfoniasta* parhaaksi teoksesta koskaan tehdyksi taltioinniksi. Useat levytykset on valittu myös ”Vuoden levyiksi” kansainvälisissä musiikkiarvosteluissa. Orkesteri sai ensimmäisen suomalaisen orkesteri-musiikin kultalevyn 1992 Sibeliuksen *viulukonserton* alkuperäisversion ensilevytyksestä. Kultalevyn orkesteri on vastaanottanut myös *Finlandia* – *a Festival of Finnish Music* -levystään sekä 1998 joululevystään *Joulun Ihmemaa*.

Osmo Vänskä on toiminut orkesterin taiteellisenä johtajana 1988 lähtien (päävierailija 1985-88). Sinfonia Lahti konsertoi vuosittain Helsingissä sekä useilla koti- ja ulkomaisilla musiikkijuhlilla; se on vierailut mm. Pietarissa, Saksassa, Ranskassa, Ruotsissa sekä Japanissa ja Yhdysvalloissa New Yorkissa.

Lahden kaupunginorkesteri on perustettu vuonna 1949 vaalimaan vuodesta 1910 toimineen Lahden Musiikintäviöiden orkesterin perinteitä.

Virsilevyn sovittajat

Kuusisto Ilkka (s. 1933) aloitti muusikonuransa jazzpianistina 1940-luvun lopulla. Monipuolisten, niin Sibelius-Akatemiassa kuin New Yorkissa ja Wienissä suoritettujen musiikkiopintojen myötä hän asettui 17 vuodeksi Helsingin Meilahden seurakunnan kirkkomuusikoksi. Sittemmin Kuusisto on toiminut Yleisradion apulaismusiikkipäällikkönä, Suomen Kansallisoopperan kuoronjohtajana, Helsingin Kaupunginteatterin I-kapellimestarina, Radion sinfoniakuoron johtajana, Klemetti-Opiston rehtorina ja Sibelius-Akatemian lehtorina.

Vuonna 1981 Kuusisto kiinnitettiin Fazer-Musiikin taiteelliseksi johtajaksi ja 1984-92 hän johti Suomen Kansallisoopperaa. Vuonna 1992 Tasavallan Presidentti myönsi Ilkka Kuusistolle professorin arvonimen.

Kuusisto on johtanut useita kuoroja sekä vierailut suomalaisten orkestereiden kapellimestarina; Kansallisoopperassakin hän on johtanut lähinnä omia ooppe-roitaan. Monipuolista muusikonkuvaa täydentää runsas sävellystuotanto, joka käsittää yhdeksän oopperaa, kaksi balettia, juhlakantaatteja, yksinlauluja, kuoromusiikkia ja soitinsävellyksiä.

Kuusisto Jaakko (s. 1974)

on opiskellut viulunsoittoa Géza Szilvayn sekä Tuomas Haapasen oppilaana Sibelius-Akatemiassa, sekä Miriam Friedin ja Paul Bissin johdolla Indianan yliopistossa.

Kuusiston kilpailu-menes-tykset alkoivat Kuopion viulukilpailun voitosta vuonna 1989. Sen jälkeen hän on saavuttanut huipputiloituksia monissa kansainväli-

sissä vilukilpailuissa (mm. Sibelius-kilpailu 1990, Indianapolisin viulukilpailu 1994, Carl Nielsen -viulukilpailu 1996, Kueningatar Elisabeth -kilpailu Belgiassa 1997) sekä saanut useita muita kansainvälisiä palkintoja.

Kuusiston voidaan sanoa esiintyneen kaikkien suomalais-orkestereiden solistina. Ulkomaille suuntautuneet esiintymismatkat ovat vieneet hänet mm. Japaniin, Kiinaan, Yhdysvaltoihin, Equadoriin ja eri puolille Eurooppaa.

Jaakko Kuusisto on nimetty yhdessä Pekka Kuusiston kanssa Järvenpään Sibelius-viikkojen sekä Tuusulan-järven Kamarimusiikin taiteelliseksi johtajaksi vuodesta 1999 alkaen. Nykyisin Jaakko Kuusisto toimii myös Lahden kaupunginorkesterin konserttimestarina. Jaakko Kuusisto tunnetaan myös säveltäjänä ja sovittajana.

Rechberger Herman (s. 1947)

on opiskellut grafiikkaa ja kitaransoittoa Linzissä, Zurichissä sekä Brysselissä. Hän on asunut Suomessa vuodesta 1970 lähtien ja saanut Suomen kansalaisuuden 1974. Hän opiskeli sävellystä

Sibelius-Akatemiassa, opettajanaan Aulis Sallinen, ja soitti nokkahuilua Olli Ruottisen sekä oboeta Asser Sipilän johdolla. Elektronista musiikkia Rechberger on opiskellut Osmo Lindemanin oppilaana.

Rechberger on soittanut nykymusiikkia nokkahuilulla monessa maassa. Hän toimii myös Köyhät Ritarit

-nimisen vanhan musiikin lauluuyhtyeen jäsenenä. Rechberger on työskennellyt YLE:n uuden musiikin tuottajana. Hänet tunnetaan myös säveltäjänä ja sovittajana.

Kortekangas Olli (s. 1955)
opiskeli musiikinteoriaa sekä sävellystä Sibelius-Akatemiassa Einojuhani Rautavaaran sekä Eero Hämeenniemen johdolla. Hän jatkoi opintojaan mm. Länsi-Berliinissä Dieter Schnebelin oppilaana. Kortekangas on myöhemmin työskennellyt opettajana sekä Teatterikorkeakoulussa että Sibelius-Akatemiassa.

Kortekangas on toiminut musiikkialan keskeisissä järjestöissä. Hän on saanut useita palkintoja ja apurahoja. Kortekangas on säveltänyt lähes sata teosta pienimuotoisista soolokappaleista laajamuotoisiin oopperoihin. Kortekangas toimii Oulun kaupunginorkesterin nimikkosäveltäjänä.

Ahmas Harri (s. 1957)
on opiskellut fagotinsoittoa ja sävellystä Keski-Pohjanmaan Musiikkiopistossa ja Sibelius-Akatemiassa mm. Einar Englundin ja Einojuhani Rautavaaran johdolla. Hän jatkoi opintojaan mm. Wienissä ja Budapestissa.

Ahmas on esiintynyt sekä orkesterimuusikkona että solistina myös Suomen ulkopuolella, mm. USA:ssa, Venäjällä, Eestissä, Puolassa, Saksassa ja kaikissa Skandinavian maissa.

Ahmas on toiminut Radion Sinfoniaorkesterin, Savonlinnan Oopperafestivaaliorkesterin sekä Lahden

kaupunginorkesterin muusikkona. Hän on myös työskennellyt opettajana sekä monessa musiikkialan järjestössä.

Vänskä Osmo (s. 1953)
(Katso sivu 17)

Kiiski Jarkko (s. 1966)
on Lahden musiikkiluokkien kasvatti. Kirjoitti ylioppilaaksi Tiirismaan musiikkipainotteisesta lukiosta vuonna -85, jonka jälkeen aloitti opiskelut Sibelius-Akatemian musiikkikasvatustusosastolla pääaineenaan lyömäsoittimet. Jarkko Kiiski on tehnyt lukuisia sovituksia erilaisille kokoonpanoille ja tehnyt pitkään yhteistyötä Sinfonia Lahden kanssa mm. *Joulun Ihmema* levyllä on seitsemän hänen sovitustaan sekä yksi sävellys.

Tällä hetkellä hän toimii tuntiopettajana Päijät-Hämeen konservatoriossa ja Lahden ammatti-oppikoulun musiikinlaitoksella.

[1] Jumala ompi linnamme (Vk 170)

Saksassa 1531

Herman Rechberger

1. Jumala ompi linnamme
ja vahva turva aivan,
on miekkamme ja kilpemme
ajalla vaaran, vaivan.
Se vanha vainooja,
kavala, kauhea,
on kiivas, kiukkuinen
ja julma, hirmuinen.
Vain Herra hänet voittaa.
2. On turha oma voimamme
vääryyden valtaa vastaan.
Me turman vallat voitamme
Herrassa ainoastaan.
Hän, Kristus, kuningas,
on voitonruhtinas,
lyö joukot helvetin,
ne tallaa jalkoihin
ja voiton meille saattaa.
3. Jos täyttyisikin maailma
nyt valheen enkeleistä,
niin pimeys ei voittoa
kuitenkaan saisi meistä.
Ne olkoot raivoissaan
ja syöskööt kiukkuaan.
Nyt valheen vallat on
jo saaneet tuomion.
Ne yksi sana kaataa.
4. Se sana seisoo vahvana,
ne ei voi sitä kestää.
Kun kanssamme on Jumala,
ken meiltä voiton estää?
Jos veis he henkemme,

osamme, onnemme,
ne heidän olkohon,
vaan meidän iät on
Jumalan valtakunta.

Martti Luther psalmin 46 pohjalta

1528. Ruots. 1536.

Suom. Jaakko Finno virsikirjaan 1583

[2] Jeesus, luona armopöydän (Vk 225)

Hollannissa 1674/Suomessa 1702

Harri Ahmas

1. Jeesus, luona armopöydän
sinut löydän,
siinä mulla kyllin on.
Siellä armo, rauha, ilo,
siellä elo,
sieltä löydän ravinnon.
2. Siitä vuotaa lohdutusta,
virvoitusta,
jota sielu tarvitsee.
Siitä kasvaa usko, tieto,
voima, taito,
joka mielen hallitsee.
3. Armon pöytä, Jeesus rakas,
olet paras,
elämäni kuolosi.
Haavasi on auki mulle,
vaivatulle,
voimani kun raukeni.
4. Matkalla on ruokanani,
juomanani
ruumiisi ja veresi.
Hengen nälkä kasvaa yhä,
Herra pyhä,
antimista pöytäsi.

5. Tätä ruokaa syödessäni,
juodessani
orjan mieli katoaa.
Tämän riemun rikkaudessa,
runsaudessa
oma puku putoaa.
 6. Tässä näyttää tahraiselta,
saastaiselta
kaikki oma hurskaus.
Kristuksesta loistaa vastaan
ainoastaan
Isän suuri rakkaus.
 7. Mieltäni se liikuttakoon,
opettakoon
armon Herraa kiittämään.
Sieluni se sulattakoon,
taivuttakoon
Jeesukseeni tyytymään.
 8. Kirkkaus ja voitto, valta
kaikkialta
olkoon yksin Kristuksen.
Maa ja taivas luotuinensa
Herrallensa
riemuin tuokoon kiitoksen!
- Jaakko Pitkätky viim. 1815.
Uud. Wilhelmi Malmivaara 1901.
Virsikirjaan 1938*

[3] Päivä vain (Vk 338)

*Oscar Ahnfelt 1872
Ilkka Kuusisto*

1. Päivä vain ja hetki kerrallansa,
siitä lohdutuksen aina saan.
Mitä päivä tuokin tullessansa,
Isä hoitaa lasta armollaan.

Kädessään hän joka päivä kantaa,
tietää kaiken, mitä tarvitsen,
päivän kuormat, levon hetket antaa,
murheen niin kuin ilon seesteisen.

2. Joka hetki hän on lähelläni,
joka aamu antaa armonsa.
Herran huomaan uskon elämäni,
hän suo voimansa ja neuvonsa.
Surut, huolet eivät liikaa paina,
ne hän ottaa itse kantaakseen.
”Niin kuin päiväs, niin on voimas aina.”
Tähän turvaan yhä uudelleen.
3. Kiitos, Herra, lupauksestasi,
siinä annat minun levätä!
Kiitos olkoon lohdutuksestasi,
annat voimaa sanan lähteestä!
Suo mun ottaa isänekädestäsi
päivä vain ja hetki kerrallaan,
kunnes johdat minut kädelläsi
riemun maahan, päivään kirkkaimpaan.

Lina Sandell 1865.

Suom. Julius Engström 1900.

Uud. Niilo Rauhala virsikirjaan 1986

[4] Halleluja, kiitos Herran (Vk 339)

R.H. Prichard 1844

Osmo Vänskä

1. Halleluja, kiitos Herran,
suuren voitonruhtinaan.
Halleluja, kaikki valta
Kristuksen on, kuninkaan.
Seurakunta, virran lailla
päästä viesti valloilleen:
Jeesus osti verellänsä
kaikki kansat omikseen.

2. Halleluja, Vapahtaja
kuoleman on voittanut.
Halleluja, nyt on toivo
maailmalle koittanut.
Kunniaansa Jeesus astui
omillensa luvaten:
Aina pysyn lähellänne,
teitä siunaan, rohkaisen.

3. Halleluja, juhlapöytä
syntisille valmis on.
Halleluja, siinä saavat
kaikki taivaan ravinnon.
Isän luona, Jeesus Kristus,
puolestamme rukoilet,
öin ja päivin ihmiskuntaa
armollasi varjelet.

4. Halleluja, kuningasten
kuningas ja Herramme!
Halleluja, veljeksemme
synnyit tänne luoksemme.
Suuruuttasi taivaat soivat,
seurakunta kumartaa
ylistäen valtiastaan,
voittanutta Karitsaa.

*William Chatterton Dix 1867.
Suom. Matti Kolehmainen ja
Anna-Maija Raittila 1983
Virsikirjaan 1986.*

5 Koska valaissee kointähtönen

(Vk 361a)

Toisinto Sortavalasta

Ilkka Kuusisto

1. Koska valaissee kointähtönen
mua köyhää kerjääjää?
Koska päättyy matka yöllinen?
On yhä hämärää.
Taivaalle noston yhtenä
katseeni kaipaavan.
Valoa jos en näekään,
sen tiedän loistavan.
2. Koska vakuudeksi armosta
jo valo koittanee?
Koska päässee sydän vaivasta
ja usko kasvanee?
Ah, pääsisinpä näkemään
jo Herran autuuden!
Vaan vaikken vielä nähnytään,
saan kerran nähdä sen.
3. Herra Jeesus, pyydän sinua
kaikesta sielusta,
hoida Hengelläsi minua,
murheissa lohduta.
Kirkasta, Herra, itsesi
nyt sydämellesi
ja verelläsi puhtaaksi
tee omatuntoni.
4. Kun mä kerran pääsen tuntemaan
voimaa sun veresi,
en mä enää jouda tuhlaamaan
kallista lahjaasi.
Tee minut kaipaavaiseksi,
tyhjäksi kokonaan,

armoa kerjääväiseksi,
amosi että saan.

5. Herra Jeesus, eteen katseesi
käyn tässä toivossa.
Kyynelin nyt käännyn puoleesi
ja pyydän armaa.
En mene pois, ennen kuin saan
haavoissas kalliissa
levon ja ilon autuaan,
niin, aamen uskossa.

*Anders Odhelius 1745. Suom. 1790,
uud. Wilhelmi Malmivaara 1893.
Virsikirjaan 1938.*

[6] Käy yrttitarhasta polku (Vk 77)

C.G. Liander 1889

Harri Ahmas

1. Käy yrttitarhasta polku,
vie Golgatalle se.
On Hengen viitoittama
sen joka askele.
Se tie vie viimein taivaaseen,
mutta tie se on tuskien.
2. Tien kaikkein raskaimman Jeesus
on käynyt armossaan,
kun meidän kurjain tähden
hän kulki kuolemaan.
Se tie vie viimein taivaaseen,
mutta tie se on tuskien.
3. Oi rakkautta suurta,
kun meitä säälii hän,
maailman synnit kantaa,
tuo meille elämän!
Se tie vie viimein taivaaseen,
mutta tie se on tuskien.

4. Nyt, köyhä syntinen, riennä
luo Herran Jeesuksen!
Saat rauhan, lohdutuksen
haavoissa Kristuksen.
Se tie vie viimein taivaaseen,
mutta tie se on tuskien.

5. Myös laulun oppia uuden
saat tiellä taivahan.
Se taivaassa jo kaikuu
edessä Karitsan.
Hän kuoli kaiken täyttään,
mutta tie oli tuskien.

*Carl Gotthard Liander 1889.
Suom. Martti Ruuth 1903.
Virsikirjaan 1986.*

[7] Nyt se suuri päivä koitti (Vk 84)

Toisinto Pohjois-Savosta

Ilkka Kuusisto

1. Nyt se suuri päivä koitti,
armon päivä valkeni.
Haudan hirmut Kristus voitti,
vankeuden vangitsi.
Kärsitty on tuomiomme,
noussut armonaurinkomme.
2. Missä on nyt valtikkanne,
helvetti ja kuolema?
Käärme, viekas ruhtinaanne,
menetti jo valtansa.
Voiman Kristus ryösti teiltä,
synnin kahleet särki meiltä.
3. Orjina me orjan töitä
teimme alla synnin lain,
pelko ruoski nääntyneitä
syvemmmälle syntiin vain.

Nyt on poissa pakkovalta,
Kristus vapahti sen alta.

4. Farao on vaunuinensa
meren pohjaan suistunut,
Goljatin on lingollansa
uusi Daavid kaatanut.
Pelkäämättä olla saamme,
Kristus on nyt valtiaamme.
5. Kristityt, jo riemuikaamme
Sankarimme voitosta,
kiitosvirttä veisatkaamme
pääsinpäivän koitosta.
Kuolema on kukistettu,
synnin vangit armahdettu.
6. Nouse sielu, riennä mieli
ylistämään Jeesusta!
Aukene ja kiitä kieli
ihanalla laululla!
Kiitä kaikkivaltiasta
laupeuden ruhtinasta.

Johann Franck 1653.

Ruots. Gustaf Ållon 1694,

suom. Julius Krohn 1880.

Virsikirjaan 1886.

Uud. Anna-Maija Raittila 1984.

[8] Kosketa minua, Henki (Vk 125)

Ilkka Kuusisto 1979

Jaakko Kuusisto

1. Kosketa minua, Henki,
kosketa, kirkkaus!
Anna elämälle
suunta ja tarkoitus.

2. Kosketa, Jumalan Henki,
syvälle sydämeen.
Sinne paina hiljaa
luottamus Jeesukseen.
3. Rohkaise minua, Henki,
mureenna pelkoni.
Tässä maailmassa
osoita paikkani.
4. Valaise, Jumalan Henki,
silmini aukaise,
että vois in olla
ystävä toisille.
5. Kosketa minua, Henki!
Herätä kiittämään,
sinun lähelläsi
armosta elämään.

Pia Perkiö. Uud. Anna-Maija Raittila 1979.

Virsikirjaan 1986.

[9] Oi Pyhä Henki, Herramme (Vk 111)

Keskiajalta/Saksassa 1524

Olli Kortekangas

1. Oi Pyhä Henki, Herramme,
elämän lähde, Luojaamme,
nyt täyt meidät armolla
ja voimallasi vahvista.
2. Lohduttajamme ainoa
ja runsas lahjain antaja,
mielemme kovat pehmitä,
ne liekilläsi lämmitä.
3. Oi Henki voiman, totuuden
ja luoja armolahjojen,
valaise silmät sokeat,
kirvoita kielet kankeat.

4. Ymmärrys meille lahjoita,
rakkaus meihin vuodata.
Pois torju pahan kiusaus,
suo langenneille armahdus.
5. Vihollisemme karkota,
suo meidän olla rauhassa.
Hurskaasti auta elämään
ja kadotusta välttämään.
6. Opetä Isää tuntemaan,
Kristukseen, Poikaan, turvaamaan.
Suo meille uskon palavuus
ja voimastasi voima uus.
7. Nyt kiitos olkoon Isälle
ja ainoalle Pojalle.
Hän Pyhän Hengen meille suo
ja armon runsaat lahjat tuo.

*Hrabanus Maurus 800-luvulla.
Suom. Mikael Agricola 1544,
Jaakko Finno virsikirjaan 1583.*

[10] Jumala loi (Vk 135)

*Egil Hovland 1974
Jaakko Kuusisto*

1. Jumala loi auringon, kuun
ja järvet ja puut, ihmiset myös.
Jumalan on taivas ja maa.
Herraa me tahdomme kiittää.
Herralta riemulla
laulamme kiitosta.
Herra, me kiitämme nimeäsi.
2. Jeesukselle virtemme soi,
hän kuolemallaan elämän toi.
Luonamme hän täällä nyt on.

Herraa me tahdomme kiittää.
Herralta riemulla
laulamme kiitosta.
Herra, me kiitämme nimeäsi.

3. Henkensä hän heikoille suo
ja keskellemme lämpöä luo.
Taivas jo on luonamme näin.
Herraa me tahdomme kiittää.
Herralta riemulla
laulamme kiitosta.
Herra, me kiitämme nimeäsi.

*Britt G. Hallqvist 1974.
Suom. Mika Viljanen,
uud. Anna-Maija Raittila 1979.
Virsikirjaan 1986*

[11] Käyn kohti sinua (Sua kohti Herrani) (Vk 396)

*Lowell Mason 1856
Ilkka Kuusisto*

1. Käyn kohti sinua, oi Herrani,
tietäni viitoittaa pyhä risti.
Virteni matkalla soi täynnä toivoa.
Käyn aina, Herrani, kohti sinua.
2. Kun päivä pilvinen tien pimentää,
kun synkkä, raskas yö usein yllättää,
niin katseen kaipaavan taivaalle kohotan.
Käyn aina, Herrani, kohti sinua.
3. Suo, että näkisin tien taivaaseen,
vaikka se peittyisi vaivaan, murheeseen.
Lohduta sanalla, uskoa vahvista.
Käyn aina, Herrani, kohti sinua.

4. Kun taival päättynyt on päällä maan,
käyn luokse Jeesuksen riemuun ihanaan.
Ei tuska yltää voi, kirkkaana laulu soi.
Käyn aina, Herrani, kohti sinua.

*Sarah Adams 1841. Suom. viim. 1920,
uud. Niilo Rauhala.
Virsikirjaan 1986*

[12] Maa kaikki vaikka Herran on

(Vk 450)

*Toisinto Sortavalasta
Harri Ahmas*

1. Maa kaikki vaikka Herran on,
myös ääret avaruuden,
on ihmiskunta turvaton
porteilla vastaisuuden.
Se kohtalonsa aavistaa,
se pelkää itseänsä.
Päin päivää kauhistuttavaa
se tuntee rientävänsä.
2. Rukoilen: Armas Isäni,
tee ihmislapsillesi
tutuksi suuri armosi
ja valtasuuruutesi.
Suo, että kansain asumat
maan ääret kaikkialla
turmalta varjeltuisivat
sun hallintasi alla.
3. Voit, armon Herra, hajottaa
pois itsekkyiden muurin,
niin että lapses oivaltaa:
se joukossa on suurin,
ken enin auttaa, palvelee
ja toisten kuormaa kantaa.

Alttiiksi sydämemme tee,
on autuainta antaa.

4. Näin veljesmieltä edistää
suo meidän johdossasi.
Suo, että yksi määränpää
yhdistää kansojasi:
ei orjia, ei vapaita,
vaan yhtä Kristuksessa
jo maailmassa alhaalla
ja kerran autuudessa.

*Jaakko Haavio 1962.
Virsikirjan lisävihkoon 1963*

[13] Soi kunniaksi Luojan (Vk 462)

Jean Sibelius 1897

Jaakko Kuusisto

1. Soi kunniaksi Luojan
nyt, virsi kiitoksen,
tuon kaiken hyvän tuojan
ja suojan ainaisen!
Hän, Isä, rakkahasti
ain vaalii luotujaan,
ja kaiken taitavasti
hän ohjaa tuolta taivaastaan.
2. Hän säät ja ilmat säätää
ja aallot tainnuttaa
ja hyisen hallan häätää
ja viljan vartuttaa.
Hän onneen meidät ohjaa,
myös aikaan vaikeaan.
Sen rakkauden pohjaa
ken pystyy koskaan tutkimaan?
3. Siis kiitos, Herra taivaan,
kun lahjas meille toit

ja päivän työhön, vaivaan
taas puhtaan leivän soit.
Suo, että ilomielin
myös jaamme leipämme
ja sydämin ja kielin
sua lakkaamatta kiitämme.

*Säk:t 1 ja 2 Aukusti Waldemar Koskimies 1897.
Säk. 3 Ilta Koskimies 1923. Virsikirjaan 1938*

14 Kuule, Isä taivaan (Vk 501)

*Enoch Sontonga 1897
Olli Kortekangas*

1. Kuule, Isä taivaan, pyyntö tää:
Auta, ettei kukaan yksin jää.
Katso, Isä, lasta kärsivää.
Siunaa koko maailmaa,
siunaa koko maailmaa.
2. Näet, Isä taivaan, lapsen sen,
joka kääntyy puolees rukoillen:
Anna leipä jokapäiväinen.
Siunaa koko maailmaa,
siunaa koko maailmaa.
3. Ethän, Isä taivaan, unohda
lapsiasi sodan jaloissa.
Rauha anna, viha sammuta.
Siunaa koko maailmaa,
siunaa koko maailmaa.
4. Varjele ja siunaa Afrikkaa,
Amerikan maita, Eurooppaa,
Australiaa, suurta Aasiaa.
Siunaa koko maailmaa,
siunaa koko maailmaa.

*Jaakko Löytty 1985.
Uud. valiokunta virsikirjaan 1986*

15 Kuulkaa, keitä Mestari (Vk 516)

*Negrospirituaali
Harri Ahmas*

1. Kuulkaa, keitä Mestari,
halleluja,
autuaiksi julisti,
halleluja.
2. Köyhä, tyhjä, neuvoton,
halleluja,
Herrassansa rikas on,
halleluja.
3. Suuren murheen keskellä,
halleluja,
seisoo Herra vierellä,
halleluja.
4. Hiljaiset ja sävyisät,
halleluja,
valtakunnan perivät,
halleluja.
5. Nälkäiset ja nääntyvät,
halleluja,
Isän pöytään pääsevät,
halleluja.
6. Joka muita armahtaa,
halleluja,
itse laupeuden saa,
halleluja.
7. Sydän vailla vilppiä,
halleluja,
Jumalan on näkevä,
halleluja.

8. Rakentaja sovinnon,
halleluja,
rauhan Herran lapsi on,
halleluja.

9. Herran pilkan kantaja,
halleluja,
kerran kantaa kruunua,
halleluja.

10. Kaikki köyhät katselkaa,
halleluja,
autuutenne Jumalaa,
halleluja.

Kurt Hoffmann ja Friedrich Walz

Matt. 5:1-12 pohjalta 1964.

*Suom. ja sæk. 10 Anna-Maija Raittila 1979.
Virsikirjaan 1986.*

16 Tiellä ken vaeltaa (Vk 15)

*Israelilainen kansansävelmä
Ilkka Kuusisto*

1. Tiellä ken vaeltaa,
ken aasilla ratsastaa?
Maahan on laskettu vaatteita,
lehtiä, oksia.
Muurari-rabbi nyt
on matkalle lähtenyt,
noussut on satulaan ratsunsa,
kuitenkin kuningas.
2. Kruunua, valtikkaa
et lainkaan sä nähdä saa.
Mahtavat ovat muualla,
suurissa saleissa.
Ihmisen Pojan tie
nyt kaupunkiin suureen vie.

Suosio satojen ihmisten
vaihtuu jo syytökseen.

3. Nöyryys ja hiljaisuus
on valtasi salaisuus.
Voimalla, väkivallalla
et tahdo hallita.
Uskomme vahvista,
luo tiellemme valoa,
johdata elämään rikkaaseen,
rauhaan ja hyvytyteen.

4. Jeesus, sä Herramme,
sua seurata tahdomme.
Kanssamme kulje eteenpäin,
yhdessä, yksittäin.
Hoosianna, hoosianna,
hoosianna, hoosianna!
Saavu jo, kuningas, luoksemme
täyttämään toivomme.

Juhani Forsberg

Matt. 21:6-9 pohjalta 1967.

Virsikirjaan 1986.

17 Käy, kansa, Herraasi vastaan (Vk 6)

James McGranahan 1881

Osmo Vänskä

1. Käy, kansa, Herraasi vastaan,
nyt kiiruhda riemuiten
ja palmuista oksia taita
ilosaatossa Kristuksen.
Jo katsele,
tytär Siion, kirkkauttaan
ja riemuitse
ja kuuluta laupeuttaan!

2. Hän saapuu taivaasta maahan,
pois suuresta loistostaan,
ja köyhien lapsena talliin
hänet oljille lasketaan.
Jo katsele,
tytär Siion, kirkkauttaan
ja riemuitse
ja kuuluta laupeuttaan!
3. Hän saapuu, Golgatan puuhun
nyt Messias naulitaan.
On maailman syntien tähden
hänen kuoltava, vanhurskaan.
Jo katsele,
tytär Siion, kirkkauttaan
ja riemuitse
ja kuuluta laupeuttaan!
4. Hän saapuu, haudasta nousee
ja voittonsa meille tuo,
ja kuoleman varjojen maahan
pyhä aurinko loiston luo.
Jo katsele,
tytär Siion, kirkkauttaan
ja riemuitse
ja kuuluta laupeuttaan!
5. Hän saapuu murheellisille
näin yllätysvieraana
ja köyhät ja syntiset täyttää
yhä Henkensä lahjoilla.
Jo katsele,
tytär Siion, kirkkauttaan
ja riemuitse
ja kuuluta laupeuttaan!
6. Hän saapuu kunniassansa,
maan Herra ja taivasten,
jo taipuvat kaikkien polvet
luona Kristuksen istuimen.

Jo katsele,
tytär Siion, kirkkauttaan
ja riemuitse
ja kuuluta laupeuttaan!

*Johan Erik Nyström 1893.
Suom. Anna-Maija Raittila 1979.
Virsikirjaan 1986.*

[18] Taas siunattu päivä (Vk 532)

Heikki Klemetti 1904

Osmo Vänskä

1. Taas siunattu päivä nyt luo valoaan
maan peittäen kirkkauteensa.
Taas loistaa se kaikille luoduille maan
ja sulkee ne siunaukseensa.
Niin, Luojamme, meidätkin armollasi
taas murheista, synneistä päästä.
2. Vaan kirkkaimman armosi auringon toit
yön keskelle lahjana taivaan,
kun ainoan Poikasi syntyä soit
maan lapseksi ristiin ja vaivaan.
Toi paimenet viestiä enkelien:
On koittanut autuuden päivä.
3. Se seimestä koitti ja kunniassaan
nyt Golgatan ristillä loistaa.
Hän, Herramme, kuoleman voitettuaan
nyt syntimme tuomion poistaa.
Se päivä ei ylpeille valjeta voi,
sen köyhät ja syntiset saavat.
4. Ah, jos joka puulla ja pensaallakin
ja ruoholla äänensä oisi,
jos järvet ja metsät ja vainiotkin
kuin enkelit veisata voisi,
ei Jeesusta Kristusta, Herraamme,
ne taitaisi kyllyiksi kiittää.

5. Kas, lintunen lentävi korkeuteen,
niin kauas kuin silmämme kantaa,
ja lauluunsa yltyen riemulliseen
se Herralle kiitoksen antaa.
Myös, ihminen, astu jo valkeuteen
ja Luojalle kiitosta laula!
6. Oi Herramme, myös sanan valkeuden
nyt sattua suo sydämeemme,
niin että vain armosi täyttäisi sen
ja tahtosi kaikessa teemme.
Suo enkelit taas meitä varjelemaan,
niin ettemme lankea syntyin.
7. Nyt pyydämme, valtiat taivaan ja maan,
kun aika näin vaihtuu ja muuttuu:
Suo voimaasi käskyjäs tottelemaan,
kun tahtoa, taitoa puuttuu.
Taas uudista alttius, uskollisuus
ja virkistä toivolla taivaan.
8. Kun ilta on läsnä ja päättynyt työ,
yön halki jo katseemme kantaa,
ja viimeisen lyöntinsä kun sydän lyö,
saan henkeni huomaasi antaa.
Näin turvissa Kristuksen laupeuden
suo matkalle autuas loppu.
*Pohjoismainen virsi, käsikirjoituksena n. 1450.
Uud. Hans Thomisson 1569.
Suom. Hemminki Maskulainen.
Virsikirjaan 1605.*

19 Oi Herra, luoksein jää (Vk 555)

*W.H. Monk 1861
Ilkka Kuusisto*

1. Oi Herra, luoksein jää, jo ilta on,
ja kadonnut on valo auringon.
Ken muu mua murheissani lohduttais,
kelt' turvan hädässänsä sielu sais.

2. Päiväni rientää kohti loppuaan,
on ilo maallinen kuin varjo vaan.
Ei ole täällä mitään pysyvää,
vain sinä, Herra, sinä luoksein jää.
3. Sä pahan väijytykset turhiks teet,
sä tuskat liennät, kuivaat kyynleet.
Miss' on nyt, kuolema, sun voittosi,
kun Herra Jeesus, olet kilpeni.
4. Sun, Herra, ristisi mua valaiskoon,
kun tieni painuu kuolon laaksohon.
Sen valon tieltä varjot häviää.
Eläissä, kuollessa sä luoksein jää.

*Henry Francis Lyte 1847. Ruots. 1900,
suom. Martti Ruuth 1903.
Virsikirjaan 1938.
Uud. Niilo Rauhala 1976.*

20 Jo joutui armas aika (Suvivirsi) (Vk 571)

*Ruotsissa 1697
Jarkko Kiiski*

1. Jo joutui armas aika
ja suvi suloinen.
Kauniisti joka paikkaa
koristaa kukkanen.
Nyt siunaustaan suopi
taas lämpö auringon,
se luonnon uudeks luopi,
sen kutsuu elohon.
2. Taas niityt vihannoivat
ja laiho laaksossa.
Puut metsän huminoivat
taas lehtiverhossa.
Se meille muistuttaapi
hyvyyttä, Jumala,

ihmeitäs julistaapi
se vuosi vuodelta.

3. Taas linnut laulujansa
visertää kauniisti.
Myös eikö Herran kansa
Luojaansa kiittäisi!
Mun sieluni, sä liitä
myös äänes kuorohon
ja armon Herraa kiitä,
kun laupias hän on.
 4. Oi Jeesus Kristus jalo
ja kirkas paistemme,
sä sydäntemme valo,
ain asu luonamme.
Sun rakkautes liekki
syttyä rintaamme,
luo meihin uusi mieli,
pois poista murheemme.
 5. Ei vertaistasi sulle,
sä lilja Saaronin.
Suo armos lahjat mulle
ja kaste Siionin.
Kun Henkes virvoutuksen
vain sielu saanut on,
keväisen kaunistuksen
se saa kuin Libanon.
 6. Maan, meren anna kantaa
runsaasti lahjojas,
tarpeemme meille antaa
sun siunauksestas.
Suo suloisuutta maistaa
myös sielun sanassas,
ain armos sille paistaa,
niin on se autuas.
- Ruotsalainen 1694.
Suom. 1700. Virsikirjaan 1701.*

[21] Siunaa ja varjele meitä (Suomalainen rukous) (Vrk 584)

Taneli Kuusisto 1939

Jaakko Kuusisto

1. Siunaa ja varjele meitä,
Korkein, kädellä.
Kaitse ain kansamme teitä
vyöttäen voimalla meitä
heikkoja edessä.
Sulta on kaikki suuruus,
henki sun hengestäs.
2. Herramme, kirkasta meille
kasvos laupiaat,
niin että armosi alla
toivoo rohkaisemalla
kukkivat roudan maat.
Vaivoissa näytä meille
kasvosi laupiaat.
3. Tutkien sydämemme
silmäs meihin luo.
Ettemme harhaan kääntyis,
ettei kansamme näännyis,
silmäsi meihin luo.
Alati synnyinmaalle
siipies suoja suo.

Uuno Kailas 1931. Virsikirjaan 1986.

Lahten kaupunginorkesteri

Sinfonia Lahti

Taiteellinen johtaja: Osmo Vänskä

Säveltäjät: Joonas Kokkonen (1921-1996), kunniajäsen
Kalevi Aho, Lahten kaupunginorkesterin säveltäjä

Intendentti: Tuomas Kinberg

Osoite: Lahten kaupunginorkesteri, Sibeliustalo, 15140 Lahti

www.lahti.fi/symphony